

Nieuwe reservaten De Kerkeput te Keerbergen

Dank zij de inspanningen van Milieuwerkgroep Keerbergen kon een klein gebiedje van ruim een halve hectare in beheer worden genomen.

De Kerkeput, ook wel eens Hoefijzerput genoemd, maakt deel uit van het ongeveer 70 ha grote Keerbergse Broekelei, grotendeels ontstaan door beemdgronden en een verlande Dijle-meander.

De put ontstond door vroegere turf-ontginning en sluit aan bij een reeks dergelijke vijvers. Aangrenzend met de put komt een elzenbroekbos voor. Ondanks de sterke vervuiling van de put veroorzaakt door een bres in de aanpalende Spuibek, bezit dit gebiedje toch een grote natuurwaarde. Heel wat salamanders vinden er hun verblijf- en voortplantingsplaats, Moerasviooltjes hebben er hun geschikte groeiplaats en Nachtegaal, Wielewaal, Bosrietzanger... zijn er vaste klanten.

Het beheer van dit gebied zal er op de eerste plaats op gericht zijn de waterkwaliteit van de vijver te verbeteren door te verhinderen dat verontreinigd water infiltriert. Verder wordt het kappen van een gedeelte van wilgenopslag overwogen.

Dunbergbroek te Kortrijk-Dutsel (Hageland)

De Wingevallei is ten oosten van de steenweg Leuven-Aarschot grotendeels onbewoond. Uitgestrekte populieren- en eikenbossen, grote percelen met weilanden en ook wel wat akkers bepalen nu hoofdzakelijk het aspect van de vallei. Vroeger werd dit dal grotendeels ingenomen door bloemrijke hooilanden en extensief benutte graslanden. Hiervan vinden we nog slechts enkele getuigen terug. De belangrijkste is een verwaarloosd en gedeeltelijk bebost hooilandperceel in een zeer drassig gebied.

Dit terrein van ca. 1 ha, dat door onze vereniging onlangs in beheer werd genomen, hadden de landbouwers reeds lang opgegeven. Logisch gevolg daarvan is dat heel wat struiken met vooral wilgen maar ook

berken, elzen en Sporkehout opgekoemen zijn. Op de natte stukken heeft de Scherpe zegge in de loop der jaren de overhand genomen terwijl op iets drogere gronden de moerasspirea tot 2 m hoog opschiet. In sommige vroegere slootjes is de verlanding volop aan de gang en daar ontwikkelt Holpijp zich massaal. Positief is wel dat o.a. wegens de hoge waterstand er relatief weinig bultenvorming opgetreden is en de strooisellaag meestal dun bleef.

Tussen al deze forse planten treffen we nog regelmatig Koekoeksbloem, Wilde bertram, Tweerijige zegge, Moerasrolklaver en Kleverig walstro aan. Vroeger kwamen er ook enkele orchideeënsoorten voor maar die zijn nu nog moeilijk terug te vinden. De bodem is er zeer nat en bestaat uit alluviale leem. Sommige gedeelten zijn relatief voedselarm zodat we tevens Kleine valeriaan, Veldrus, Boompjesmos en veenmossen aantreffen.

In dit uitgestrekte bosgebied waar we 's winters wel altijd een Buizerd zien en 's zomers veel Wielewalen te horen zijn, startten de beheerswerken reeds deze zomer. Na het maaien kan deze winter een gedeelte van de houtopslag verwijderd worden zodat dit terrein zijn vroegere pracht van een bloemrijk hooiland en verlandende slootjes met erbij enkele struiken kan terugwinnen.

Vrijwilligers die hierbij willen helpen kunnen contact opnemen met Nand Van Laer, te bereiken op het secretariaat van de vereniging (02/648.37.46).

Uit het jaarrapport 1980 van de Vallei van de Zwarte Beek

In de loop van het voorbije jaar werden heel wat inspanningen geleverd voor het behoud van dit uitgestrekte gebied. Vooral de milieuwerkgroep Bero was hierbij zeer verdienstelijk. De als reservaat beheerde oppervlakte steeg daar tot 85 ha. Dankzij 3 B.T.K.-medewerkers en een massa vrijwilligers werd heel wat beheerswerk uitgevoerd (30 beheerswerkdagen). Maaien en verwijderen van houtopslag waren daarbij de hoofdactiviteiten.

Tevens werden zowat 45 geleide wan-

delingen in het gebied georganiseerd en werd de Zwarte Beek naar buiten uit ruimer bekend gemaakt door tentoonstellingen en diavoordrachten.

Primeur in het „Groot Buitenschoor”

Sinds enige tijd zijn de schorren en slikken van Zandvliet in Lillo in beheer door de B.N.V.R. De belangrijkheid van dit reservaat als rust- en fourageergebied voor eenden en waadvogels was reeds lang bekend en de laatste jaren was het Groot Buitenschoor ook een overwinteringsgebied voor de Grauwe gans.

Dat we tijdens het eerste jaar van het reservaat echter een „primeur” zouden mogen beleven lag buiten onze stoutste verwachtingen. Voor de eerst maal in België werden Kolganzen in slagpenrui waargenomen. Deze waarneming werd op 18 juli door Raymond Deman en Walter van Ginhoven verricht op de Ballastplaat (bij laagtij droogvallende zandplaat van het reservaat) die er 8 (en de volgende dag 9) Kolganzen in slagpenrui waarnamen.

Slagpenrui van Kolganzen zou vroeger reeds waargenomen zijn in Nederland. Volgens Dr. Eckhart Kuyken zouden dit mogelijk tweedejaarsvogels zijn die niet gebroed hebben en reeds vroeg de noordelijke gebieden verlaten hebben.

Meerdere zeldzame waarnemingen in het Zwin

Tijdens de voorjaarsstrek konden de vogelkijkers in het Zwin andermaal aan hun trekken komen.

Heel wat zeldzame doortrekkers werden tijdens de maand mei waargenomen.

We vermelden de voornaamste op een rijtje: 3 Kleine zilverreigers, 1 Ralreiger, 21 Lachsterns, 1 Dougall's stern.

Ook het aantal broedende vogels was respectabel. In de schorre nestelden 5.100 paar Kokmeeuwen, 3 paar Zwartkopmeeuwen, 2 paar Stormmeeuwen, 10 paar Zilvermeeuwen, 325 koppels Visdief, 38 paar Kluten, 36 paar Tureluur, 68 paar Scholekster, 12 paar Strandplevier en 1 paar Bontbekplevier.